

סוכה דף נא

רבי מאיר	רבי יוסי	רבי חנינא בן אנטיגנוס
עבדי כהנים היו	משפחת בית הפגרים ומשפחת בית צפריא, ומאמאום היו, שהיו משיאיץ לכהונה	לויים היו
הבנת רב פפא	דמאן דאמר עבדים היו, קסבר : עיקר שירה בפה	ומאן דאמר לויים היו, קסבר : עיקר שירה בכלי
דחיית רב פפא	?? אי קסבר עיקר שירה בפה - אפילו עבדים נמי, אי קסבר עיקר שירה בכלי, לויים - אין, ישראלים - לא!	
הבנה אחרת- דכולי עלמא עיקר שירה בפה	הכי הוה מעשה	הכי הוה מעשה
למאי נפקא מינה? למעלין מדוכן ליוחסין ולמעשר קא מיפלגי	אין מעלין מדוכן ליוחסין, ולא למעשר	מעלין מדוכן, בין ליוחסין בין למעשר

רבי יוסי בר יהודה	חכמים
החליל דוחה את השבת	אף יום טוב אינו דוחה
עיקר שירה בכלי, ועבודה היא, ודוחה את השבת	עיקר שירה בפה, ולא עבודה היא, ואינה דוחה את השבת
רבי ירמיה בר אבא	רבי יוסף
מחלוקת בשיר של שואבה - אבל שיר של שואבה - דברי הכל שמחה היא ואינה דוחה את השבת	מחלוקת בשיר של שואבה - אבל בשיר של קרבן - דברי הכל שמחה היא ודוחה את השבת
מחלוקת בשיר של שואבה - אבל בשיר של קרבן - דברי הכל עבודה היא, ודוחה את השבת	שמחה יתירה נמי דוחה את השבת

קושי על רב יוסף: מיתבי: שיר של שואבה דוחה את השבת - דברי רבי יוסי בר יהודה, וחכמים אומרים: אף יום טוב אינו דוחה.

אין תירוצ: תיובתא דרב יוסף, תיובתא.

עוד קושי על רב יוסף: לימא בשיר של שואבה הוא דפליגי, אבל בשיר של קרבן - דברי הכל דוחה את השבת, לימא תיהוי תיובתא דרב יוסף בתרתי!

תירוצ: אמר לך רב יוסף: פליגי בשיר של שואבה, והוא הדין לקרבן. והאי דקמיפלגי בשיר של שואבה - להודיעך כחו דרבי יוסי בר יהודה, דאפילו דשואבה נמי דחי.

קושי: והא קתני: זהו חליל של בית השואבה שאינו דוחה לא את השבת ולא את יום טוב -

זהו דאינו דוחה, אבל דקרבן - דוחה, מני? אי נימא רבי יוסי בר יהודה - האמר שיר של שואבה נמי דוחה, אלא לאו - רבנן, ותיובתא דרב יוסף בתרתי!

אין תירוצ: תיובתא.